

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

27. ņemot vērā, ka joprojām nav novērsti trūkumi attiecīgo Horvātijas iestāžu administratīvajā veikspējā, mudina Horvātijas varas iestādes vēl vairāk uzlabot pārvaldes struktūras un institucionālās spējas, kas vajadzīgas ES tiesību kopuma pienācīgai īstenošanai, lai ļautu valstij pēc pievienošanās gūt maksimālu labumu no dalības ES;

28. atzinīgi vērtē to, ka Horvātijas valdība 2011. gada jūlijā pieņēma deklarāciju par Eiropas vērtību veicināšanu Dienvidaustrumeiropā; aicina Horvātiju savā reģionā arī turpmāk atbalstīt ES paplašināšanu un aizstāvēt tādas Eiropas vērtības kā miers, labklājība, brīvība, tiesiskums, demokrātija un sociālā tirgus ekonomika; mudina Horvātiju arī turpmāk stiprināt labas kaimiņattiecības, spēcīgi un proaktīvi visos līmeņos sekmēt reģionālo sadarbību un neatkāpties no apņemšanās panākt savstarpēju izlīgumu konkrētos, praktiskos pasākumos, no kuriem ekonomisko, sociālo un humāno labumu gūs visi reģiona iedzīvotāji;

29. aicina vairāk izmantot MVU infrastruktūras attīstības un uzņēmējdarbības vides atbalsta finanšu instrumentus, kas ir daļa no daudziem saņēmējiem paredzētajām programmām visā Rietumbalkānu teritorijā; norāda, ka reģionālā sadarbība ir vissvarīgākā Horvātijas kaimiņvalstu ekonomiskajai attīstībai un veiksmīgai sadarbībai ar tām;

30. prasa panākt progresu, risinot vēl neatrisinātus divpusējus jautājumus ar dažām kaimiņvalstīm, jo īpaši ar Serbiju lielākoties saistībā ar robežas demarkāciju, pazudušām personām, īpašuma atgūšanu un bēgļiem, un pauž stingru pārliecību, ka neatrisināti divpusēji jautājumi nedrīkst apturēt Rietumbalkānu kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu pievienošanos ES, taču tie kopumā būtu jāatrisina pirms pievienošanās, un tādēļ atzinīgi vērtē Horvātijas Parlamenta 2011. gada 21. oktobra deklarāciju šajā sakarībā;

31. paturot prātā, ka pievienošanās panākumi lielā mērā ir atkarīgi no iedzīvotāju atbalsta un apņemības, mudina Horvātijas varas iestādes un pilsonisko sabiedrību ar Komisijas palīdzību sarīkot plašu un objektīvu informācijas kampaņu par pienākumiem, sekām un priekšrocībām, kas izriet no pievienošanās ES, lai Horvātijas tauta pilnībā apzinātos savu izvēli tautas nobalsošanas laikā un uzskatītu šo Eiropas projektu arī par savu projektu;

32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Horvātijas Republikas valdībai un parlamentam.

Eiropas pusgads ekonomikas politikas koordinēšanai

P7_TA(2011)0542

Eiropas Parlamenta 2011. gada 1. decembra rezolūcija par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai (2011/2071(INI))

(2013/C 165 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 121., 126. un 148. pantu, kā arī 12. protokolu un attiecīgos 15. un 16. protokola noteikumus par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru,
- ņemot vērā Eiropas Statistikas prakses kodeksu, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulā (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku,
- ņemot vērā LESD 152. pantu un 153. panta 5. punktu,

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

- ņemot vērā LESD 9. pantu (horizontālā sociālā klauzula),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 12. maija paziņojumu „Pastiprināta ekonomikas politikas koordinēšana” (COM(2010)0250) un 2010. gada 30. jūnija paziņojumu „Ekonomikas politikas koordinēšanas uzlabošana stabilitātei, izaugsmei un nodarbinātībai — instrumenti labākai ES ekonomikas pārvaldībai” (COM(2010)0367),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020: Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
 - ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes 2011. gada 15. februāra un 2010. gada 7. septembra sanāksmes secinājumus,
 - ņemot vērā 2011. gada 23. un 24. marta Eiropadomes secinājumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Budžeta komitejas, Vides komitejas, Sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atziņumus (A7-0384/2011),
- A. tā kā krīze, makrofinansiālās nelīdzsvarotības palielināšanās un atšķirīgi konkurētspējas līmeņi kopš eiro ieviešanas, kā arī finanšu sistēmas darbība nepārprotami liecina par to, ka Savienībai it jānovērš makroekonomiska nelīdzsvarotība vajadzības gadījumā ar simetrisku pieeju, kas būtu vērsta uz pārmērīgu budžeta deficītu, kā arī uz pārmērīgu pārpalikumu novēršanu, tai arī ir ciešāk jākoordinē ekonomikas un fiskālā politika un jāuzlabo budžeta uzraudzība;
- B. tā kā uzlabotajam ekonomikas pārvaldības regulējumam būtu jābalstās uz dažādām savstarpēji saistītām politikas jomām attiecībā uz ilgtspējīgu izaugsmi un nodarbinātību, kam jābūt saskaņotām, jo īpaši uz Savienības stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai (stratēģija „Eiropa 2020”), īpašu uzmanību veltot iekšējā tirgus attīstībai un stiprināšanai, starptautisko tirdzniecības attiecību un konkurētspējas veicināšanai, efektīvam regulējumam pārmērīga budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai (Stabilitātes un izaugsmes pakts), stabilai makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanas un koriģēšanas sistēmai, minimālajām valsts budžeta sistēmu prasībām, pastiprinātai finanšu tirgus regulēšanai un uzraudzībai, kā arī makrouzraudzībai ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas palīdzību;
- C. tā kā pirmajā Ekonomikas un monetārās savienības pastāvēšanas gadu desmitā gūtā pieredze un pieļautās kļūdas norāda uz nepieciešamību uzlabot Eiropas ekonomikas pārvaldību, kam būtu jābalstās uz lielāku valstu atbildību par kopīgi pieņemto regulējumu un politikas pieeju, kā arī stingru sistēmu valstu ekonomikas politikas kontrolei Eiropas līmenī;
- D. tā kā pieredze rāda, ka pārmērīgs parāds un deficīts dažās dalībvalstīs var nopietni negatīvi ietekmēt citas dalībvalstis un visu eiro zonu kopumā;
- E. tā kā iedzīvotāji ievēl dalībvalstu parlamentus brīvās vēlēšanās un tādējādi tie ir piešķirto tiesību un pilsoņu deleģēto tiesību pārstāvji un garantētāji; tā kā Eiropas pusgada ieviešanā vajadzētu pilnībā ievērot dalībvalstu parlamentu prerogāvas;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

- F. tā kā parlamentu piekrišanas sniegšana attiecībā uz valstu budžetiem ir viens no demokrātijas stūrakmeņiem;
- G. tā kā dalībvalstu parlamenti pašlaik savas likumdevēja funkcijas daļa ar ES iestādēm un bieži vien tiem ir ierobežota kontrole pār savu valdību rīcību attiecībā uz politisko darbību Eiropas līmenī;
- H. tā kā vairums Savienības pilsoņu nav pietiekami informēti par mainītajiem un sarežģītajiem likumdošanas procesiem Eiropas Savienībā; tā kā pārredzamības trūkums nostājas veidošanas un likumdošanas procesā, jo īpaši Eiropadomē un ES Padomē, mazina pilsoņu uzticēšanos Eiropas integrācijai un Eiropas Savienības demokrātijai, kā arī apgrūtina aktīvu un konstruktīvu pilsoņu īstenotu kontroli;
- I. tā kā sabiedrības protesti pret taupības pasākumiem dažādās ES dalībvalstīs pauž pieaugošo neapmierinātību ar Eiropas integrācijas demokrātisko kvalitāti; tā kā ticamība demokrātiskai Eiropas integrācijai ir ļoti cietusi līdzšinējo eiro krīzes pārvarēšanas pasākumu veida dēļ;
- J. tā kā dalībvalstu ekonomikas politikas efektivitāte, kas panākta, pastiprinot tās koordinēšanu, balstās uz šīs politikas demokrātisko leģitimitāti un pārskatbilstību, iesaistoties valstu parlamentiem;
- K. tā kā ir nepieciešamība nodrošināt lielāku mijiedarbību starp nodarbinātību, sociālo un ekonomisko politiku Eiropas pusgāda kontekstā un tā kā tas jāpaveic tādā veidā, lai no tā labumu gūtu visas paaudzes un tiktu veicināta visu iesaistīto pušu demokrātiska pārskatatbilstība, līdzdalība un leģitimitāte, tā kā ir svarīgi nodrošināt pilnvērtīgu Eiropas Parlamenta līdzdalību;
- L. tā kā 2011. gada 24. martā dalībvalstis, kas piedalās paktā „Eiro plus”, vienojās par „izlēmīgu rīcību ES līmenī, lai veicinātu izaugsmi, stiprinot vienoto tirgu, mazinot vispārējā regulējuma slogu un veicinot tirdzniecību ar trešām valstīm”;
- M. tā kā Eiropas pusgads ir institucionāls process, ko vada ES iestādes, ar pastiprinātu dalībvalstu koordināciju, kura mērķis ir ES stratēģijas īstenošana, jo īpaši tās makroekonomiskajā nozīmē;
- N. tā kā par ES budžetu saskaņā ar līgumiem kopīgi vienojas Eiropas Parlaments un Padome un valstu budžeta procedūras nosaka katras dalībvalsts konstitucionālā sistēma; tomēr tā kā stingrāka budžeta koordinācija nepārkāpj subsidiaritātes principu;
- O. tā kā saistībā ar kopējā tirgus lielajiem panākumiem Eiropas ekonomiku savienošanā ir vajadzīga arī budžeta koordinēšanas sistēma, ar kuras palīdzību varētu izmantot būtiskas sinerģijas iespējas;
- P. tā kā pastāvīgas Eiropadomes prezidentūras izveide, kā to nosaka Lisabonas līgums, ir mainījusi Eiropas Savienības iestāžu līdzsvaru;
- Q. tā kā strikti starpvaldību līmeņa koordinēšanas sistēma nebūs pietiekama LESD 121. panta prasību izpildei, jo tajā teikts, ka dalībvalstis ekonomikas politiku uzskata par vispārsvērīgu jautājumu, tādēļ ar šādu sistēmu nebūtu iespējams nodrošināt nepieciešamo Savienības darbību jomās, uz kurām attiecas Kopienas metode;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

- R. tā kā ar Eiropas pusgada ieviešanu vajadzētu panākt lielāku un labi definētu Eiropas un dalībvalstu iesaistīšanos un tā rezultātā mainīs šo iestāžu darbs;
- S. tā Eiropas Parlamentam ir koplēmuma pilnvaras budžeta procedūrā;
- T. tā kā Eiropas nodarbinātības stratēģija un Nodarbinātības pamatnostādnes, kas balstītas uz LESD 148. pantu, nodrošina politiskās pamatnostādnes nodarbinātības un darba tirgus pasākumu īstenošanai, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus;
- U. tā kā Eiropas Parlaments veica daļēji koplēmuma procedūras ieguldījumu 2010. gada integrēto nodarbinātības pamatnostādņu pieņemšanā;
- V. tā kā bezdarba līmenis Eiropā joprojām ir krietni virs 9 % un tā kā jo īpaši jauniešu bezdarba novēršana vēl joprojām ir viens no galvenajiem uzdevumiem; tā kā tāpēc nodarbinātības, darba tirgus un sociālā politika ir būtiska veicamo reformu sastāvdaļa, kas realizējama makroekonomikas uzraudzībā un stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētajā tematiskajā koordinācijā;
- W. tā kā stratēģijai „Eiropa 2020” un jaunajai pārvaldības struktūrai, kas noteikta saskaņā ar Eiropas pusgadu, vajadzētu būt tām, kas palīdzētu ES pārvarēt krīzi un novērst tās cēloņus; tā kā Eiropas Savienības sociālās aizsardzības augstais līmenis mazināja krīzes smagāko ietekmi un tā kā krīzei ir tālejošas sekas, un tā rada lielus saimnieciskās darbības zaudējumus, būtisku bezdarba palielinājumu, strauju produktivitātes kritumu un stipri novājina valsts finanses;
- X. tā kā Eiropas semestrim ir divi mērķi — pārbaudīt budžeta disciplīnas piemērošanu dalībvalstīs un vienlaikus pārraudzīt „Eiropa 2020” programmas pienācīgu īstenošanu, nodrošinot šim nolūkam nepieciešamos finanšu līdzekļus;
- Y. tā kā Lisabonas stratēģijas neveiksmi būtībā var izskaidrot ar to, ka trūka skaidras pārraudzības procedūras attiecībā uz to, kā visi iesaistītie dalībnieki īstenoja šo stratēģiju, un tā kā tādēļ ir svarīgi mācīties no kļūdām, lai nodrošinātu panākumus „Eiropa 2020” darba kārtībai;
- Z. tā kā, ņemot vērā dialogā par monetāro politiku gūto pieredzi, Eiropas Parlamentam ir jāpiešķir loma demokrātiskajā pārskatatbildībā par ekonomikas politiku un budžeta uzraudzību;
- AA. tā kā Padome ir veikusi būtiskus grozījumus konkrētām valstīm paredzētajos ieteikumos, ko ierosinājusi Komisija saistībā ar Eiropas pusgada pirmo gadu;
- AB. tā kā ir stingri jāievēro sociālo partneru neatkarība koplīgumu slēgšanā un valstu algu noteikšanas sistēmas;
- AC. ņemot vērā pieredzi, kas gūta parlamentu sanāksmēs, kuras katru gadu rīko Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja,

Problēmu izklāsts

1. uzskata, ka pašreizējā krīzes posmā nepieciešami spēcīgi un vērienīgi risinājumi;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

2. norāda, ka ir ne tikai pieņemta leģislatīva ekonomikas pārvaldības pakete, 2011. gada 26. oktobra eiro zonas augstākā līmeņa sanāksmē tika pieņemts arī lēmums par pasākumiem šīs paketes grozīšanai; uzskata — ja nākotnē tiks lemts par jebkādam izmaiņām Līgumā, ir pilnībā jāievēro Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 3. punktā noteiktā procedūra, un saskaņā ar šo pantu izveidotā konventa mandātā ir jāatspoguļo tas, ka ES ir jābalstās uz spēcīgu demokrātisko leģitimitāti un solidaritāti;

3. uzskata, ka līdz turpmākam paziņojumam Eiropas pusgads ir piemērots pamats, lai īstenotu ES stratēģiju un efektīvu ekonomikas pārvaldību, jo īpaši eiro zonas dalībvalstīs, kas saistītas ar kopīgu atbildību, un ka aiz šā formulējuma uz likmes ir process vesela gada garumā ES iestādēm un dalībvalstīm;

4. uzsver, ka stratēģijas „Eiropa 2020” panākumi ir atkarīgi no Eiropas Savienības centieniem kopumā, kā arī no dalībvalstu, to parlamentu, vietējo un reģionālo iestāžu un sociālo partneru līdzdalības; atgādina, ka saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020” liela nozīme ir spēcīgai, konkurētspējīgai un pienācīgi funkcionējošai sociālajai tirgus ekonomikai, strukturālajām reformām un koplīgumiem, atgādina arī, ka liela nozīme ir patiesa Eiropas sociālā dialoga par makroekonomikas politiku un pasākumiem veicināšanai;

5. atkārtoti uzsver, ka dalībvalstīm ir jāuzskata sava ekonomikas un fiskālā politika par kopēju interešu jautājumu un ka tādēļ ir jānostiprina Ekonomikas un monetārās savienības ekonomikas pilārs, izmantojot lielāku saskaņošanu, lai ieviestu un īstenotu fiskālos pasākumus, kā arī efektīvu cīņu pret nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī esošo neizdevīgo pasākumu pakāpenisku izbeigšanu;

6. uzskata, ka Eiropas pusgada ieviešanai un uzlabotai ekonomikas un fiskālās politikas koordinēšanai jānodrošina ES dalībvalstīm pietiekamas iespējas un elastīgums īstenot tādu stratēģijai „Eiropa 2020” piemērotu un efektīvu budžeta, ekonomikas un sociālo stratēģiju, kas nodrošinātu sadalījumu un attīstību un sniegtu ES pilsoņiem sabiedriskos pakalpojumus un infrastruktūru atbilstošā līmenī; aicina Komisiju savā gada izaugsmes pētījumā ņemt vērā to, kādus pasākumus dalībvalstis ir veikušas, lai pabeigtu vienotā tirgus izveidi;

7. norāda, ka vienotā tirgus attīstīšana un stiprināšana un starptautisko tirdzniecības saišu veicināšana ir būtiski svarīga, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi, palielinātu konkurētspēju un novērstu makroekonomisko nelīdzsvarotību, un aicina Eiropas Komisiju savā gada izaugsmes pētījumā ņemt vērā to, kādus pasākumus dalībvalstis ir veikušas, lai pabeigtu vienotā tirgus izveidi;

8. uzsver, ka gan dalībvalstu nodarbinātības politikas, gan vispārējās ekonomikas politikas pamatnostādnes ir neatņemamas Eiropas pusgada sastāvdaļas un ir vienlīdz svarīgas gudras, ilgtspējīgas un sociāli iekļaujošas izaugsmes panākšanai; aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, ka visi ieteikumi politikas jomā ir saskaņā ar integrētajām pamatnostādnēm;

9. pauž nožēlu, ka nav skaidri noteikti un savstarpēji pārklājas dažādi instrumenti un budžeta pozīcijas, kas palīdz sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus ar ES budžeta palīdzību; atgādina, ka Eiropas semestris sniedz labu iespēju veidot lielāku sinerģiju starp ES un dalībvalstu budžetiem;

10. norāda, ka stratēģijai „Eiropa 2020” vajadzīga stiprāka teritoriālā dimensija; ņemot vērā Eiropas reģionu īpatnības un dažādos attīstības līmeņus, attiecīgi uzskata, ka, tieši iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības un partnerus plānošanā un attiecīgo programmu īstenošanā, visos līmeņos tiek radīta augstāka atbildības sajūta pret stratēģijas mērķiem un var tikt nodrošināta mērķu un rezultātu labāka apzināšanās vietējā līmenī;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

Komisijas nozīme*Ievads*

11. norāda, ka Eiropas pusgads ir izveidots, lai nodrošinātu noturīgu dalībvalstu ekonomikas un fiskālā snieguma konvergenci, panāktu ekonomikas politikas ciešāku saskaņošanu un pārvarētu valstu parādu krīzi; norāda, ka ir izveidots gada izaugsmes pētījums (GIP), kas ir sākotnējais cikla pamatdokuments;

12. atgādina, ka Eiropas pusgads nedrīkst skart LESD noteiktās Eiropas Parlamenta pilnvaras; prasa Komisijai izstrādāt priekšlikumus par šo dažādo instrumentu ierobežošanu, politikas jomu savstarpējās ietekmes radīšanu un saderību;

Pirmajā ciklā gūtās mācības

13. uzsver, ka Eiropas pusgada kodificēšanai ir jānodrošina vajadzīgais elastīgums, lai nepieciešamības gadījumā to varētu pielāgot atbilstīgi pirmajā īstenošanas reizē gūtajām mācībām; uzskata, ka Komisijai, veicot novērtējumu un pielāgošanu, jo īpaši jākoncentrējas uz nepieciešamību sistēmu vairāk pielāgot eiro zonai un tās problēmām;

14. norāda, ka valsts reformu programmu kvalitāte pirmajā Eiropas pusgadā ir ļoti atšķirīga attiecībā uz konkrētību, pārredzamību, izpildāmību un vispusīgumu; prasa, lai Komisija aicinātu dalībvalstis palielināt sava ieguldījuma kvalitāti un pārredzamību un turpmākajos Eiropas pusgados uzlabot valstu reformu kvalitāti saskaņā ar standarta paraugiem;

15. aicina Komisiju nodrošināt, lai valstu politika un mērķi, kas noteikti valstu reformu programmās, kopā veidotu līmeni, kas ir pietiekami vērienīgs stratēģijas „Eiropa 2020” galveno mērķu sasniegšanai; pauž bažas par to, ka pirmajā Eiropas pusgadā tas netika panākts; aicina Komisiju nodrošināt, lai visas dalībvalstis sniegtu ieguldījumu galveno mērķu sasniegšanā atbilstīgi to iespējām un sagatavo precīzu ceļvedi, kā arī attiecīgo grafiku nepieciešamajiem pasākumiem;

Gada izaugsmes pētījums

16. uzskata, ka GIP ir jāatbilst šādiem dokumentiem:

- stratēģija “Eiropa 2020”,
- integrētās pamatnostādnes (ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes un nodarbinātības pamatnostādnes),
- konkrēti Padomes nolīgumi, kas attiecas uz eiro zonu vai visu Savienību, piemēram, „Eiro pluss pakts”;

17. konstatē, ka gada izaugsmes pētījums (GIP), kādu to apstiprināja pavasara Eiropadome, sniedz ievirzi dalībvalstīm šādu dokumentu izstrādei:

- valsts reformu programmas (VRP);
- stabilitātes un konverģences programmas (SKP), uz kurām pamatojoties, Komisija sagatavo ieteikumus katrai valstij;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

18. norāda, ka gada izaugsmes pētījuma sagatavošanas pamatā ir dalībvalstu un Eiropas Savienības makroekonomiskās prognozes; uzsver, ka pasākumi, kas nepieciešami Eiropas ekonomikas pārvaldības uzlabošanai, jāatbalsta ar līdzīgiem pasākumiem leģitimitātes un atbildības uzlabošanai; tādēļ brīdina, ka nevajadzētu izmantot pašreizējo gada izaugsmes pētījuma veidlapu, kas ir tehnisks dokuments, kurā netiek ņemts vērā Eiropas Parlamenta ieguldījums;

19. aicina Komisiju labāk atspoguļot stratēģijas „Eiropa 2020” visaptverošo daudzdimensiju (viedo, ilgtspējīgo un integrējošo) pieeju standartos, ko izmanto, lai novērtētu dalībvalstu panākto progresu un attiecīgi sniegtu ieteikumus katrai konkrētai valstij;

20. aicina Komisiju palielināt to rādītāju kopumu, ko tā izmanto valstu tendenču uzraudzībai, ņemot vērā darbu, kas paveikts, jo īpaši saistībā ar pasākumiem paziņojuma „IKP un ne tikai” (COM(2009)0433) izpildes uzraudzībai un ceļvedi par virzību uz resursu ziņā efektīvu Eiropu;

21. prasa, lai GIP tiktu pārveidots par „Gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādņēm (AS2G), kurās galvenā uzmanība tiek pievērsta ilgtspējīgas izaugsmes veicināšanai;

22. aicina, lai Komisija Gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādnes pieņem līdz attiecīgā gada 10. janvārim, ietverot īpašu nodaļu, kas attiecas uz eiro zonu;

23. aicina Komisiju, sagatavojot gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādnes, pēc iespējas plašāk izmantot zināšanas dažādās zinātnes jomā un ņemt vērā attiecīgos Eiropas Parlamenta, dalībvalstu, vietējo un reģionālo valdību ieteikumus;

24. aicina Komisiju gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādņēs skaidri novērtēt ES un atsevišķu dalībvalstu būtiskākās ekonomikas un fiskālās problēmas, ierosināt prioritāros pasākumus šo problēmu pārvarēšanai un apzināt Savienības un dalībvalstu veiktās iniciatīvas konkurētspējas palielināšanas un ilgtermiņa ieguldījumu atbalstīšanai, novērst ilgtspējīgas izaugsmes traucēkļus, sasniegt Līgumos un pašreizējā stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētos mērķus, īstenot 7 pamatiniciatīvas un samazināt makroekonomisko nelīdzsvarotību;

25. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt, lai fiskālās konsolidācijas un strukturālo reformu politikas pamatnostādnes atbilstu stratēģijai „Eiropa 2020” par izaugsmi un nodarbinātību; uzskata, ka, definējot un īstenojot gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādnes, Savienībai jāņem vērā attīstība mikrofinanšu tiesību aktu tendences, jo īpaši attiecībā uz saprātīgu regulējumu, kā arī ilgtermiņa ieguldījumiem, kas veicina ilgtspējīgu konkurētspēju, izaugsmi un darba vietu radīšanu; uzskata, ka ir arī jāveic ietekmes novērtējums attiecībā uz to, kādas būtu ilgtermiņa izmaksas, ka dalībvalstis neveiktu pasākumus stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu izpildei un neīstenotu strukturālas reformas;

26. uzskata, ka ieteikumiem katrai konkrētai valstij jāpievieno sociālās ietekmes novērtējumi, ņemot vērā prasības par augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, atbilstošas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās atstumtības izskaušanu un augstu izglītības, apmācības, pārkvalifikācijas līmeni un veselības aizsardzību;

27. aicina Komisiju gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādņēs skaidri noteikt būtisku ekonomikas politikas pasākumu, ko īsteno ES līmenī, kā arī dalībvalstīs, iespējamo pārrobežu savstarpējo ietekmi;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

28. aicina par Eiropas pusgadu atbildīgos komisārus kopā ar attiecīgajām Eiropas Parlamenta komitejām pārrunāt gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādnes, tiklīdz Komisija tās pieņemusi;

Ieteikumi katrai konkrētai valstij

29. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem un pamatiniciatīvām un to īstenošanu, sniedzot norādījumus un ieteikumus dalībvalstīm un visai Eiropas Savienībai kopumā;

30. atgādina, ka Padomes Direktīvā par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām ⁽¹⁾ norādīts, ka „Komisija publisko metodoloģiju, pieņemumus un attiecīgos parametrus, kas ir tās makroekonomisko un budžeta prognožu pamatā”;

31. iesaka dalībvalstīm pēc iespējas drīz piemērot šo direktīvu; aicina Komisiju nodrošināt valsts reformu programmu labāku salīdzināmību un izstrādāt kopējus standartus šo programmu novērtēšanai;

32. aicina Komisiju, beidzot valsts reformu programmu un stabilitātes un konverģences programmu analīzi, atbilstošā laikā iesniegt Eiropas Parlamentam savus ieteikumus un uzsvērt iespējamo pārrobežu savstarpējo ietekmi, īpaši eiro zonā, ņemot vērā paredzēto parlamentu forumu un Padomes apspriedes par ieteikumiem katrai konkrētai dalībvalstij;

33. aicina Padomi jūlijā izskaidrot Parlamentam visas būtiskās izmaiņas, ko tā izdarījusi Komisijas ieteikumu ieteikumos, kas izstrādāti katrai dalībvalstij; aicina Komisiju piedalīties šajā apspriedē, lai paustu savu viedokli par situāciju;

34. aicina Komisiju organizēt apspriedi, kuras mērķis ir sniegt informāciju par darbību ikgadējo uzraudzības norisi, kas paredzēta dažādās pamatiniciatīvās; aicina veikt šo apspriedi laikposmā starp Eiropadomes pavasara un vasaras sanāksmi ar visu atbilstīgo ES, valstu un reģionālo iestāžu un citu ieinteresēto pušu piedalīšanos;

35. aicina Komisiju un Padomi pastiprināt makroekonomikas dialoga nozīmi, ko ieviesa 1999. gada jūnija Ķelnes Eiropadome, lai uzlabotu mijiedarbību starp atbildīgajiem par tendencēm algu jomā un ekonomikas, fiskālo un monetāro politiku;

36. ierosina ņemt vērā Savienības ekonomiskās attīstības ietekmi uz valstīm ārpus Eiropas, lai novērstu ekonomisko nelīdzsvarotību pasaules mērogā; aicina Komisiju aktīvi iesaistīties ekonomikas politikas dialogā ar attiecīgajām ANO institūcijām; norāda, ka tāpat ir jāņem vērā starptautiskā mērogā saskaņotie mērķi;

Eiropas Parlamenta nozīme

37. atgādina, ka parlamentārās debates par ekonomikas politikas pamatnostādnēm ir ikvienas demokrātiskās sistēmas pamats;

38. norāda, ka krīze un notikumu attīstība jo īpaši eiro zonā prasa uzlabot ES dalībvalstu ekonomikas politikas Eiropas dimensiju, īpaši eiro zonas valstīs;

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta.

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

39. Parlaments turpinās pielāgot savu struktūru un darba metodes jaunākajām tendencēm Padomes un Komisijas debatēm par eiro zonas struktūru; atgādina, ka dialogs par ekonomiku būs daļa no reakcijas uz šādām problēmām; uzskata, ka ikvienai jaunai vai uzlabotai organizācijai un lēmumu pieņemšanas procedūrai Padomē un/vai Komisijā ir jāiet roku rokā ar uzlabotu demokrātisko leģitimitāti un pienācīgu pārskatbilstību Eiropas Parlamenta priekšā;

40. uzsver nepieciešamību līdztekus Padomes dimensijai uzlabot parlamentāro dimensiju;

41. Parlaments pirms pavasara Padomes balsos par gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādņēm un iesniedz Eiropadomei grozīto priekšlikumu; aicina noteikt, ka gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādnes pieņem saskaņā ar koplēmuma procedūru, un šīs izmaiņas vajadzētu ieviest, kad nākamreiz tik mainīts Līgums; uzsver priekšsēdētājam pavasar Eiropadomē iesniegt Eiropas Parlamenta grozītās gada izaugsmes pamatnostādnes;

42. pauž bažas par demokrātisko leģitimitāti, ieviešot Eiropas pusgadu; uzskata, ka Eiropas Parlamentam un dalībvalstu parlamentiem ir būtiska loma nepieciešamās demokrātiskās leģitimitātes radīšanā un dalībvalstu līdzdalības nodrošināšanā;

43. uzskata, ka Eiropas Parlaments ir piemērota vieta dalībvalstu parlamentu un Eiropas iestāžu dialogam par ekonomikas politiku un sadarbībai šajā jautājumā.

44. aicina dalībvalstis un to reģionus savu reformas programmu, attīstības un kohēzijas programmu izstrādē iesaistīt valstu un reģionu parlamentus, valsts pārvaldes iestādes sociālos partnerus un pilsonisko sabiedrību un regulāri apspriesties ar tiem; šajā sakarā uzsver Reģionu komitejas savlaicīgu iesaisti, lai tā kļūtu par platformu, kas koordinē reģionu sadarbību, liekot tiem ziņot par stāvokli reģionos un vietējo līdzdalību Eiropas pusgadā;

45. aicina 2012. gadā rīkot starpparlamentāru konferenci, uzaicinot Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu budžeta, nodarbinātības un ekonomikas komiteju pārstāvjus, lai noteiktu daudzlīmeņu un daudzdimensiju ekonomikas politikas demokrātiskās leģitimitātes apjomu, metodes un līdzekļus, īpaši, lai nodrošinātu, ka valstu politika un mērķi, kas noteikti valstu reformu programmās, kopā veido līmeni, kas ir pietiekami vērienīgs stratēģijas „Eiropa 2020” galveno mērķu sasniegšanai; tomēr uzskata, ka jā rūpējas, lai valstu budžeta pieņemšanai tiktu atvēlēts pietiekami daudz laika;

46. sākot no 2013. gada, plāno katru gadu pirms pavasara Eiropadomes rīkot Eiropas Parlamentā parlamentu forumu kompetento valsts parlamentāro komiteju pārstāvjiem un iesaka, lai šī sanāksme būtu neatņemama daļa no Ekonomikas un monetārās komitejas organizētās ikgadējās sanāksmes valstu parlamentu deputātiem; ierosina, lai šis forums ietvertu politisko grupu un kompetento komiteju sanāksmes, kā arī plenārsēdes, un aicina Eiropas sociālos partnerus piedalīties šajā sanāksmē un izklāstīt tajā savus viedokļus;

47. lai apspriestu Komisijas ieteikumu priekšlikumus, no 2013. gada pēc pavasara Eiropadomes plāno katru gadu rīkot otro parlamentu pārstāvju tikšanos, kurā piedalīties tiks aicināti par Eiropas pusgadu atbildīgo komiteju priekšsēdētāji no dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Parlamenta (ECON, EMPL, BUDG, ENVI, ITRE);

48. brīdina, ka nedrīkst izveidoties prakse, ka netiek gūts atbalsts Eiropas un valstu līmenī; uzsver, ka ieteikumiem katrai konkrētai valstij ir jābalstās uz demokrātiskām procedūrām;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

49. uzsver ekonomikas dialoga ar Eiropas Parlamentu nozīmi, kas ietverts ekonomikas pārvaldības tiesību aktu paketē un dod iespēju īstenot dialogu starp Eiropas iestādēm, kā arī ar valsts līmeņa iestādēm, lai uzsāktu pārrobežu un publiskās debates, palielinātu pārredzamību un veicinātu partneru spiedienu; pauž novērojumu, ka attiecīgā Eiropas Parlamenta komiteja var uzaicināt Komisijas, eiro grupas un Eiropadomes priekšsēdētāju un dot iespēju attiecīgajai dalībvalstij, pieņemot lēmumus par EDP un/vai EIP, piedalīties viedokļu apmaiņā;

50. vēlas, lai Parlamentā tiktu rīkots ekonomikas dialogs ar to dalībvalstu valsts vai valdības vadītājiem, kuras paredz izmantot Eiropas finanšu stabilitātes instrumentu un mehānismu, kā arī Eiropas stabilitātes mehānismu, pirms Eiropas stabilitātes mehānisma aktivizēšanas; ievērojot EFSI un ESM paredzamo nozīmi, uzsver, ka Eiropas Parlamentam jāveic apspriede ar to vadošajiem darbiniekiem;

51. mudina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai ekonomikas politikas nosacījumi un pielāgošanās programmas jebkādas glābšanas programmas ietvaros būtu saskaņā ar ES sociālās un ilgtspējīgas attīstības mērķiem un jo īpaši ar nodarbinātības un ekonomikas politikas pamatnostādnēm, kā arī ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem; prasa tām ietvert ar Eiropas pusgadu saistītus ieteikumus tām dalībvalstīm, kas saņem finansiālu palīdzību, lai ņemtu vērā šīs konsekvences prasības;

52. rudenī, pamatojoties uz plaša spektra zināšanām, tostarp starptautiskiem neatkarīgiem ārējiem ieteikumiem un apspriežoties ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, īpaši sociālajiem partneriem, veiks Savienības makroekonomiskās situācijas revīziju, lai veicinātu debates un iegūtu citu atzinumu par ekonomikas jautājumiem, gatavojoties viedokļu apmaiņai ar Komisiju pirms gada izaugsmes pētījuma sagatavošanas;

53. uzskata, ka Eiropas Parlaments būtu jāatzīst par piemērotu demokrātisko forumu vispārēja novērtējuma sniegšanai „Eiropas pusgada” noslēgumā;

54. prasa kļūt par partneri makroekonomiskajā dialogā un piedalīties tajā, lai īstenotu tā mērķus attiecībā uz kopīgo politikas nostāju;

Padomes nozīme

55. aicina Eiropadomi uzaicināt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju piedalīties tās sanāksmēs par Eiropas pusgadu;

56. aicina Padomi un Komisiju saskaņā ar ekonomikas pārvaldības tiesību aktu paketes noteikumiem katru gadu gada pirmajās nedēļās tam sniegt pārskatu par iepriekšējā Eiropas pusgada attīstību un panākumiem, precīzi atskaitoties par darbībām un pasākumiem;

57. konstatē, ka pirmajā Eiropas pusgadā kļuva skaidrs, ka paredzētie termiņi bija īsi un ka tādēļ pastāv risks, ka turpmākajās īstenošanas reizēs valstu parlamentu iesaistīšanās nebūs optimāla, ja kādai dalībvalstij būs jāiesniedz labots rīcības plāns vai jāpielāgo savas stabilitātes un konverģences programmas, kā arī sava valsts reformu programma atbilstoši Padomes ieteikumiem;

58. aicina dalībvalstis iesniegt iespējami detalizētu informāciju par valsts reformu programmās paredzētajiem pasākumiem un instrumentiem valsts izvirzīto mērķu sasniegšanai, tostarp informāciju par īstenošanas termiņu, paredzamo ietekmi, iespējamo savstarpējo ietekmi, neveiksmīgas īstenošanas riskiem, izmaksām un attiecīgā gadījumā par ES struktūrfondu izmantošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

59. aicina dalībvalstis nodrošināt valsts statistikas iestāžu profesionālo neatkarību saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti pārvaldības tiesību aktu kopumā, un nodrošināt atbilstību Eiropas Statistikas prakses kodeksam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 223/2009, lai nodrošinātu kvalitatīvu statistikas datu nosūtīšanu Komisijai novērtējuma sniegšanai Eiropas pusgada laikā;

60. uzskata, ka Eiropas Statistikas sistēmas sekmīgas darbības nodrošināšana balstās uz efektīvu valstu revīzijas palātu darbību, uz to, cik precīzi un pilnīgi tās pārbauda datu par valsts finansēm kvalitātes, un to nosūtīšanas procesu no valsts struktūrām uz valsts statistikas iestādēm;

61. aicina Padomi stiprināt makroekonomisko dialogu, jo īpaši, veidojot atbilstīgus makrodialoģus valstu līmenī, lai pilnībā izmantotu makroekonomiskās sadarbības potenciālu, izmantojot nodarbinātības iespējas ar straujas un līdzsvarotas izaugsmes dinamikas palīdzību;

62. uzskata, ka pastāvīgajā dialogā starp Eiropas iestādēm ir ļoti svarīgi iesaistīt Eiropas Centrālo banku;

Citi

63. prasa izstrādāt Eiropas Valsts kases koncepciju, lai stiprinātu Eiropas pusgada īstenošanas spējas un EMS ekonomikas pilāru; uzskata, ka turpmākajās institucionālajās pārmaiņās vērā jāņem EFSI un ESM attīstība;

64. ar bažām norāda, ka ekonomikas politikas koordinēšanai ES līmenī tiek izmantoti dažādi saistoši un nesaistoši instrumenti un apņemšanās⁽¹⁾ tādējādi, iespējams, mazinot ES sistēmas juridisko noteiktību un, pēc sabiedrības domām, radot neskaidrību par dalībvalstu kompetencē ietilpstošajiem pienākumiem atkarībā no tā, vai tās ir vai nav eiro zonas valstis;

65. norāda, ka dalībvalstis nav stingri ievērojušas kopīgi pieņemtos noteikumus, īpaši Stabilitātes un izaugsmes pakta, kurā noteikts, ka dalībvalstu ikgadējam budžeta deficītam jābūt mazākam par 3 % no IKP un valsts sektora parādam — mazākam par 60 % no IKP; aicina dalībvalstis ievērot Stabilitātes un izaugsmes pakta un citus kopīgi pieņemtos noteikumus;

66. uzsver — lai integrētā ekonomikas politikas uzraudzība būtu rezultatīva, tajā nedrīkst aprobežoties tikai ar ES dalībvalstu fiskālās un strukturālās politikas novērtēšanu, bet tā jāsaista arī ar ES līmeņa mērķiem un pasākumiem, kā arī ar Savienības finanšu resursu apjomu un veidiem; šajā sakarībā uzsver būtisko lomu, kāda ir tiem ES politikas virzieniem un darbībām, kas tiek īstenoti saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, proti, kohēzijas politikai, izpētei un jauninājumiem;

67. uzsver, ka politikas pamatnostādnes dalībvalstīm daļēji attiecas uz tādām politikas jomām kā algas un pensijas, kas ir dalībvalstu un sociālo partneru kompetencē, bet saskaņā ar LESD 153. pantu ir jāatbalsta un

⁽¹⁾ LESD 121., 126., 148. pants, Lisabonas līgumam pievienotais Protokols Nr. 12, Eiropadomes 1997. gada 17. jūnija rezolūcija par Stabilitātes un izaugsmes pakta, Eiropadomes prezidentvalsts 2005. gada 20. marta secinājumi, Regula (EK) Nr. 1466/97, Regula (EK) Nr. 1467/97, ECOFIN padomes 2010. gada 7. septembrī apstiprinātais rīcības kodekss „Specifikācijas, kā īstenot Stabilitātes un izaugsmes pakta, un pamatnostādnes par stabilitātes un konverģences programmu formu un saturu”, ECOFIN padomes 2006. gada oktobra un 2007. gada oktobra secinājumi, euro zonas valstu vai valdību vadītāju noslēgtais pakts „Euro plus”, kam 2011. gada 24.–25. martā pievienojās Bulgārija, Dānija, Latvija, Lietuva, Polija, Rumānija.

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

jāpapildina Eiropas Savienībai; uzsver, ka ir jānodrošina demokrātiskā pārskatatbildība un ir jāievēro subsidiaritātes un sociālā dialoga princips, lai saglabātu politikas telpu, kas nepieciešama dalībvalstu politikas īstenošanai;

68. atgādina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību, norādīts — „šo regulu piemēro, pilnībā ievērojot LESD 152. pantu, un ieteikumos, ko izdod saskaņā ar šo regulu, ņem vērā valstu prakses un atalgojuma noteikšanas sistēmas. Tajā ņem vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 28. pantu, tādējādi tā neskar tiesības apspriest, slēgt un īstenot koplīgumus, kā arī rīkot protesta akcijas atbilstīgi valstu likumiem un ierāžām”;

Nozaru ieguldījums Eiropas pusgadā

69. uzskata — lai sasniegtu kopējos mērķus, stratēģijai „Eiropa 2020” un Eiropas pusgamam kā pamatam nostiprinātai ekonomikas un sociālai pārvaldībai ir potenciāls, kas palīdz stiprināt vienotu pieeju uzdevumiem, rast risinājumus dalībvalstu nodarbinātības un sociālās situācijas uzlabošanai un novērtējumam, ja šajās jomās tiktu panākts vēl lielāks progress, nekā sākotnēji paredzēts, un ja Eiropas Parlaments tiktu reāli iesaistīts šajā procesā — kas netika veikts pirmā Eiropas pusgada laikā —, tostarp saistībā ar pirmo Gada izaugsmes pētījumu, kurš iezīmēja jaunu posmu ekonomikas pārvaldībā ES;

70. aicina Padomi un Komisiju, sniedzot dalībvalstīm politikas norādes, tostarp izglītības, nodarbinātības un sociālo lietu, makroekonomikas un budžeta jomā, ievērot subsidiaritātes un sociālā dialoga principus algu un pensiju jomā, kā arī saskaņā ar LESD 153. panta 5. punktu ievērot dalībvalstu un sociālo partneru kompetences šajās jomās, lai saglabātu politisku lēmumu pieņemšanas iespējas, kas nepieciešamas īstenošanai dalībvalsts līmenī, un pirms ieteikumu izstrādes apspriesties ar sociālajiem partneriem; uzsver, ka visos līmeņos ir jānodrošina demokrātiskā pārskatatbildība;

71. aicina Komisiju izmantot visu pieejamo informāciju un zināšanas, tostarp Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda informāciju un zināšanas, izvērtējot progresu attiecībā uz „Eiropa 2020” mērķiem un saistītajām iniciatīvām;

72. prasa, lai Komisija un Padome ieteikumos par prioritāti izvirzītu sociālo politiku, kas veicina izglītību un apmācību, nodarbinātības pieejamību, bezdarbnieku reintegrāciju darba tirgū un labāku sociālās aizsardzības sistēmu koordināciju dalībvalstīs, vienlaikus pabeidzot iekšējā tirgus izveidi un novēršot šķēršļus konkurencei; prasa, lai ieteikumi tiktu izstrādāti pietiekami savlaicīgi, lai tiem būtu reāla ietekme uz dalībvalstu lēmumiem par budžetu;

73. apliecina savu nodomu aktīvi iesaistīties vērienīgās stratēģijas „Eiropa 2020” un Eiropas pusgada īstenošanā, ņemot vērā nodarbinātības un sociālos aspektus, kuriem ir izšķiroša nozīme Eiropas iedzīvotāju dzīvē; paziņo par savu apņemšanos to īstenot, gan veicot īpašus pasākumus, gan sekmējot tādas svarīgas iniciatīvas kā Eiropas gads aktīvai novecošanai; paziņo arī, ka darīs visu iespējamo, lai šie stratēģijas „Eiropa 2020” aspekti, kā arī nodarbinātības un sociālie jautājumi, kas uztrauc Eiropas sievietes un vīriešus, visa gada garumā politiskajā darba kārtībā saglabātu augstu prioritāti;

74. turklāt paziņo par savu nodomu paust viedokli par stratēģijas „Eiropa 2020” nodarbinātības un sociālajiem aspektiem, pieņemot īpašu rezolūciju pavasara Eiropadomes sanāksmē;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

75. paziņo par savu gatavību iesaistīties regulārā politiskā dialogā un viedokļu apmaiņā ar dalībvalstu parlamentiem un citām ieinteresētām personām, tostarp sociālajiem partneriem, uzņēmumu pārstāvjiem un NVO, par stratēģijas „Eiropa 2020” un Eiropas pusgada nodarbinātības un sociāliem aspektiem, un šajā sakarībā:

- a) aicina Komisiju iepazīstināt Parlamentu ar savu Gada izaugsmes pētījumu, tostarp ar kopīgo ziņojuma projektu par nodarbinātību, ar priekšlikumu par ikgadējam nodarbinātības pamatnostādņem un ar citiem priekšlikumiem attiecībā uz konkrētām valstīm paredzētiem ieteikumiem, pamatojoties uz LESD 148. panta 4. punktu;
- b) prasa, lai Eiropas pusgadā iesaistītās personas nodrošinātu pārredzamību, un saistībā ar to mudina Nodarbinātības komiteju (EMCO) regulāri informēt Eiropas Parlamenta attiecīgās komitejas par nodarbinātības uzraudzības rezultātiem;
- c) aicina sociālos partnerus, sociālās NVO un citas ieinteresētās personas regulāri piedalīties viedokļu apmaiņā ar Parlamentu, jo īpaši par nodarbinātības un sociālās politikas nostādņu īstenošanu un par gūtajiem rezultātiem attiecīgo ES mērķu sasniegšanā; prasa, lai attiecīgās parlamentārās komitejas locekļi tiktu iepriekš informēti par sagatavošanās dokumentu saturu viedokļu apmaiņai;

76. aicina Komisiju informēt Parlamentu par to pasākumu rezultātiem, kurus veic saistībā ar savstarpējo mācīšanās programmu, jo īpaši tajās jomās, kuras uzsvērtas Eiropadomes stratēģiskajos norādījumos; norāda, ka ir svarīgi regulāri uzraudzīt programmai piešķirtā finansējuma pieejamības pakāpi un izmantošanas aktivitāti, tādējādi nodrošinot iespēju reālajā laikā noteikt, kādi korigējoši pasākumi varētu būt nepieciešami, lai panāktu to, ka tradicionālie birokrātiskie šķēršļi nekavē programmas mērķu īstenošanu;

77. uzskata, ka nodarbinātības un sociālajai politikai ir galvenā loma visā stratēģijā „Eiropa 2020” un tās pārvaldībā; uzskata, ka šīs politikas jomas ir jāstiprina, ņemot vērā krīzi, un ka Eiropas pusgadam ir būtiska nozīme šā mērķa sasniegšanā;

78. uzskata — lai efektīvi īstenotu nodarbinātības pamatnostādnes Nr. 7–10 un saistībā ar Eiropas pusgadu, ir jārosina, lai dalībvalstis pievērstu īpašu uzmanību tādiem specifiskiem jautājumiem kā jauniešu izglītības pieejamības veicināšana, profesionālā orientācija un apmācība un priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas novēršana, mūžizglītības veicināšana, nodarbinātības sekmēšana un bezdarba samazināšana, jo īpaši jaunatnes vidū, vecāka gadagājuma personu integrācijas darba tirgū veicināšana, nelikumīgas nodarbinātības izskaušana, darba un ģimenes dzīves saskaņošanas veicināšana un bērnu aprūpes iespēju uzlabošana;

79. aicina Padomi un Komisiju vispusīgi novērtēt, vai dalībvalstu programmās paredzētie pasākumi nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai un nodarbinātības rādītāju paaugstināšanai atbilst stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem un pamatuzdevumiem; aicina dalībvalstis, kuras nav noteikušas valsts mērķus vai kuru saistības sasniegt Eiropas nodarbinātības mērķi, proti, panākt vīriešu un sieviešu nodarbinātības līmeni 75 % apmērā līdz 2020. gadam, nav pietiekamas, iesaistīties šā mērķa īstenošanā, īpašu uzmanību pievēršot darba tirgū galvenajiem strukturālajiem trūkumiem;

80. norāda, ka pasākumi, kuri veikti saskaņā ar nacionālajiem reformu plāniem, „ekonomikas pārvaldību” un Eiropas pusgadu, nedrīkstētu padziļināt sociālo krīzi vairākās valstīs, kurās ir nestabila tautsaimniecība, padarot dzīvi aizvien grūtāku ģimenēm, jo īpaši sievietēm un bērniem, kas ir galvenie pieaugošās nabadzības, bezdarba un nepastāvīga un slikti apmaksāta darba upuri;

81. uzsver, ka ir jāstiprina un jāinstitucionalizē makroekonomikas sociālais dialogs, un uzskata, ka sociālajiem partneriem jābūt iesaistītiem to pasākumu izstrādē, kurus Komisija vēlas veikt saskaņā ar Eiropas pusgadu un jaunās ekonomikas pārvaldības īstenošanu, un ka sociālo partneru viedoklis par šiem pasākumiem vai attiecīgā gadījumā ieteikums būtu jāiesniedz Komisijai;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

82. uzsver, cik nozīmīga ir savstarpēji pastiprinātas mijiedarbības nodrošināšana starp mikroekonomikas un makroekonomikas politikas nostādnēm, no vienas puses, un nodarbinātības un sociālo politiku, no otras puses, kas ir būtiski, lai varētu sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” vispārējos mērķus;

83. atkārtoti pauž apņēmību pievērst īpašu uzmanību, tostarp Eiropas pusgada diskusijās, nodarbinātības un sociālā stāvokļa ietekmei uz makroekonomiku un otrādi un aicina Komisiju rīkoties tāpat;

84. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt ilgtspējīgas un sociāli iekļaujošas izaugsmes sasaisti ar nodarbinātību, kā arī to, ka saistībā ar Eiropas pusgadu visu politikas priekšlikumu pamatā ir jaunu darba vietu radīšana;

85. atgādina, ka stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu finansēšana pienācīgā apjomā ir jāņem vērā ES un dalībvalstu gada budžetos; uzsver, ka vienkāršākais, demokrātiskākais, eiropēiskākais un efektīvākais veids šā mērķa sasniegšanai ir rīkot starpparlamentāras debates par dalībvalstu un Savienības kopējām budžeta pamatnostādnēm katra Eiropas semestra sākumā; uzskata, ka šādas debates, palīdzot ievērojami samazināt struktūru pārklāšanos, vienlaikus dotu iespēju dalībvalstīm savos budžeta projektos vairāk ņemt vērā Eiropas dimensiju un ļaut Eiropas Parlamentam labāk ieklausīties dalībvalstu problēmās;

86. atgādina, ka ES budžetam ir nozīmīga loma „Eiropa 2020” darba kārtības finansēšanā, kam ik gadu tiek piešķirta vairāk nekā puse Savienības līdzekļu; tomēr norāda, ka — ņemot vērā prioritāro pasākumu saturu un Savienības un dalībvalstu kompetenču sadalījumu — stratēģijas finansējuma lielākā daļa būtu jāpiešķir no dalībvalstu vai reģionālajiem budžetiem; tāpēc secina, ka gan ES budžets, gan dalībvalstu budžeti ir jāņem vērā Eiropas semestra procedūras posmā, kurā izskata „Eiropa 2020” darba kārtības īstenošanu;

87. uzsver kohēzijas politikas kā galvenā instrumenta nozīmīgo lomu stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā; uzskata, ka stipra un labi finansēta kohēzijas politika, pateicoties tās ilgtermiņa attīstības programmām, budžeta dimensijai un decentralizētajai pārvaldības sistēmai, kā arī Kopienas prioritāšu pārņemšanai ilgtspējīgas attīstības jomā, veido iedarbīgu un efektīvu instrumentu stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanai un turpmāku ekonomikas un finanšu krīžu novēršanai; šajā sakarībā uzsver to, ka ir svarīgi stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā iesaistīt reģionus;

88. norāda, ka daudzlīmeņu pārvaldības pieejas dēļ reģionālo politiku īsteno, izmantojot konsolidētu metodiku integrētas pieejas nodrošināšanai un uzticamu vadlīniju sistēmu ieguldījumu izmantošanai un jaunu iniciatīvu stimulēšanai vietējā līmenī, un tas varētu atbilstīgi veicināt ekonomikas politikas efektivitāti un lielākas ES un dalībvalstu budžetu sinerģijas veidošanu; tāpēc aicina Eiropas Komisiju nākt klajā ar īpašiem ieteikumiem par to, kā struktūrfondus izmantot šim mērķim darbības programmās;

89. uzskata, ka ir būtiski izmantot kohēzijas politiku, lai pārvarētu strukturālās nelīdzsvarotības un iekšējās konkurētspējas atšķirību radītās problēmas, uzsverot, ka ir svarīgi pielāgot politiku reģionu īpašajiem apstākļiem un vajadzībām, lai palielinātu to potenciālu un mazinātu trūkumus;

90. atgādina, ka reģionālajai politikai ir svarīga nozīme, izstrādājot valstu programmas Eiropas pusgadam, jo īpaši, nosakot mērķus un rīcību ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšanai;

91. uzsver, ka daudzām dalībvalstīm ir svarīgi uzlabot savu reģionu konkurētspēju, lai novērstu makroekonomisko nelīdzsvarotību;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

92. tādēļ uzskata, ka kohēzijai arī jāstiprina tieši reģionālais (ne tikai visas valsts) potenciāls un ieinteresētās puses; uzskata, ka reģionu potenciāla stiprināšana, saskaņojot to ar valstu potenciāla stiprināšanu, atkal padarīs kohēzijas politiku par instrumentu vajadzīgo sinerģiju radīšanai;

93. uzsver, ka iepriekšējā Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadā jāatspoguļo pārejas veicināšana uz ekoloģiski ilgtspējīgu ekonomiku;

94. atzinīgi vērtē pašreizējā Gada izaugsmes pētījumā iekļauto ieteikumu atcelt videi kaitīgas subsīdijas un aicina izvērtēt šīs politikas īstenošanu 2012. gada Eiropas pusgadā.

95. aicina Eiropadomi un Komisiju Eiropas pusgada ietvaros vairāk koncentrēties uz vienoto tirgu, kas ir ES ekonomikas pilārs, lai pilnībā tiktu izmantots iekšējā tirgus potenciāls, piesaistot publisko un privāto kapitālu infrastruktūras un novatorisku projektu finansēšanai un veicinot ekonomisku energoresursu patēriņu; uzsver, ka vienotajam tirgum ir jābūt Eiropas ekonomiskās pārvaldības pamatā, kura mērķis ir veicināt gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi, nodarbinātību un sociālo kohēziju, pārvarot iekšējo nelīdzsvarotību, sekmējot ekonomisko konvergenci un palielinot konkurētspēju;

96. aicina katru Eiropadomes pavasara sesiju veltīt vienotā tirgus situācijas novērtēšanai, ņemot vērā uzraudzības procesa rezultātus; aicina Eiropadomes priekšsēdētāju ik gadu iesniegt Parlamentam izvērtēšanai to pasākumu kopumu, tostarp vienotā tirgus jomā, kas veicami pēc Eiropadomes pavasara sanāksmes;

97. aicina Komisiju veikt ikgadēju novērtējumu par vienotā tirgus īstenošanu dalībvalstīs valsts reformu programmu ietvaros un šajā sakarībā pārbaudīt transponēšanas progresu un pēcīstenošanas pārbaudi;

98. aicina Komisiju norādīt dalībvalstīm, kas saskaņā ar valsts reformu programmu novērtējumu optimāli neizmanto ES līdzekļus, kādās jomās pastāv vēl neizmantots potenciāls;

99. atzinīgi vērtē, ka Gada izaugsmes pētījumā (2011.) vienotā tirgus potenciāla izmantošana ir izvirzīta par vienu no desmit mērķiem, kas jāīsteno līdz 2012. gadam;

100. aicina Padomi un Komisiju sistemātiskāk saistīt Eiropas pusgadu ar tādām pašreizējām ES iniciatīvām kā iekšējā tirgus rezultātu apkopojums un Vienotā tirgus rīcības plāns, prioritārā kārtā īstenojot tajā paredzētās 12 „sviras”, lai pilnībā ņemtu vērā mērķi pabeigt vienotā tirgus izveidi un nodrošinātu Eiropas ekonomikas politikas saskaņotību;

101. jo īpaši aicina Komisiju iekļaut 2012. gada izaugsmes pētījumā Vienotā tirgus rīcības plānā paredzētos 12 prioritāros pasākumus, kurus paredzēts pieņemt līdz 2012. gada beigām;

102. uzskata, ka vienotā tirgus atjaunošana un jo īpaši Vienotā tirgus akta īstenošana ir būtiski priekšnosacījumi Eiropas ilgtspējīgai attīstībai līdz 2020. gadam; ierosina, ka Eiropas konkurētspējas nodrošināšanai vispasaules līmenī ir nepieciešami tūlītēji uzlabojumi tādās būtiskās jomās kā pakalpojumu nozare, publiskais iepirkums, pētniecība, inovācijas, izglītība, enerģētika un elektroniskā komercija;

103. uzsver, ka, īstenojot Eiropas pusgadu, ir nepieciešams ņemt vērā stratēģiju „Eiropa 2020”; uzsver, ka iniciatīvām, kas īstēnotas saskaņā ar Vienotā tirgus rīcības plānu, ir jāatbilst stratēģijas „Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei septiņu pamatiniciatīvu mērķiem un jāveicina to sasniegšana;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

104. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt atbalstu MVU, kas saskaņā ar Gada izaugsmes pētījuma rezultātiem veido vienotās tirgus ekonomikas mugurkaulu, jo īpaši pilnībā īstenojot Mazās uzņēmējdarbības aktu un veicot pasākumus, lai samazinātu šķēršļus MVU finansējuma pieejamībai;

105. mudina Komisiju veikt efektīvus pasākumus, lai uzlabotu piekļuvi finanšu līdzekļiem MVU un jauniem inovatīviem uzņēmumiem, kā arī nodrošinātu uzņēmējdarbības vides uzlabošanu ES, vienkāršotu procedūras un samazinātu administratīvo slogu uzņēmumiem vienotajā tirgū;

106. aicina dalībvalstis, pildot Gada izaugsmes pētījumā sniegtās politikas norādes, ņemt vērā sieviešu vajadzības un situāciju un tādējādi Eiropas pusgada procesā integrēt dzimumu līdztiesības aspektu; pauž atzinību tām dalībvalstīm, kuras pirmajā Eiropas pusgadā savās valsts reformu programmās (VRP) ir pilnībā integrējušas dzimumu līdztiesības aspektu un nodarbinātības, nabadzības novēršanas un izglītības politikas izstrādē un uzraudzībā īpašu uzmanību pievērš sievietēm; pauž neapmierinātību ar tām dalībvalstīm, kas savās VRP nav minējušas dzimumu līdztiesību;

107. aicina Padomi nodrošināt, lai pēc tam, kad Komisija būs prezentējusi katrai valstij paredzētās politikas norādes, FEMM komiteja ar EPSCO priekšsēdētāju varētu pārrunāt minētās norādes un VRP iekļautos dzimumu līdztiesību aspektus;

108. aicina dalībvalstis nodrošināt efektīvu pilsoniskās sabiedrības organizāciju, tostarp sieviešu organizāciju, iesaistīšanos VRP izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā;

109. aicina dalībvalstis valstu reformu programmās noteikt kvalitātes mērķus attiecībā uz darba samaksas atšķirību izskaušanu starp dzimumiem, sieviešu uzņēmējdarbības uzlabošanu un bērnu un vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes pakalpojumu izveidi;

110. aicina dalībvalstis noteikt īpašus kvantitatīvus mērķus valstu reformu programmās attiecībā uz sieviešu nodarbinātību kopumā, kā arī īpašus pasākumus, kas vērsti uz sieviešu grupām ar ļoti zemu nodarbinātības līmeni, kā piemēram, jaunas sievietes, vecāka gadagājuma sievietes, imigrantes, invalīdes, vientuļās mātes un romu sievietes;

111. aicina Komisiju un dalībvalstis vairot pilsoniskās sabiedrības, sociālo partneru un sabiedrības kopumā izpratni par stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķiem un valstu mērķiem, tostarp pēc dzimuma iedalītiem nodarbinātības mērķiem;

112. aicina Komisiju lūgt pilsonisko sabiedrību un sociālos partnerus iesniegt ikgadēju ēnu ziņojumu par dalībvalstu panākumiem pamatmērķu sasniegšanā un VRP ieteikto pasākumu realizēšanā, kas būtu salīdzināms ar ēnu ziņojumiem par progresu, īstenojot Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu;

113. pauž nožēlu par valsts finansējuma un ieguldījumu samazinājumu izglītības nozarē, kas novērojams daudzu valstu budžetos; atkārtoti uzsver nepieciešamību par prioritāti noteikt valsts ieguldījumus ilgtspējīgai izaugsmei labvēlīgās nozarēs, kā piemēram pētniecībā un izstrādē, un norāda, ka, ņemot vērā lielās izmaksas, kas var rasties, nodarbinātības jomā nevēršot pietiekami daudz uzmanību jaunajām paaudzēm, ieguldījumi izglītībā un apmācībā ir ekonomikas politikas instruments; uzsver, cik nozīmīgi ir nodrošināt ilgstošus liela mēroga ieguldījumus mācībā, mūžizglītībā un skolotāju izglītošanā, tajā pašā laikā saglabājot koordinētus ES mēroga centienus sasniegt citus kopīgus mērķus izglītības jomā; norāda uz lielo mūžizglītības programmas nozīmi;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

114. mudina Komisiju, ekonomikas pusgada laikā apzinot pašreizējās un nākotnes tendences nodarbinātības jomā, šīs tendences izmantot, lai koordinētu apmācību stratēģijas ar pēcdiploma izglītības iestādēm;

*

* *

115. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropadomei, dalībvalstu parlamentiem, Eiropas Centrālajai bankai un eiro grupas priekšsēdētājam.

Vienotā tirgus forums

P7_TA(2011)0543

Eiropas Parlamenta 2011. gada 1. decembra rezolūcija par Vienotā tirgus foruma rezultātiem

(2013/C 165 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vienotā tirgus forumu, kas notika Krakovā (Polija) 2011. gada 3. un 4. oktobrī,
 - ņemot vērā pirmajā Vienotā tirgus forumā pieņemto „Krakovas deklarāciju”,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. aprīļa paziņojumu „Akts par vienoto tirgu. Divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairopt uzticēšanos. „Kopīgiem spēkiem uz jaunu izaugsmi” ” (COM(2011)0206),
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2011. gada 16. augusta darba dokumentu „Vienotais tirgus cilvēku uztverē: aktuālā informācija par iedzīvotāju un uzņēmumu uzskatiem un redzējumiem. 20 galvenās problēmas” (SEC(2011)1003),
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
 - A. tā kā Eiropas vienotais tirgus ir sniedzis milzīgas priekšrocības 500 miljoniem Eiropas iedzīvotāju, vienlaikus paverot jaunas izaugsmes iespējas vairāk nekā 21 miljonam Eiropas uzņēmumu, un ir kļuvis par reālu Eiropas ekonomikas izaugsmes dzinējspēku;
 - B. tā kā joprojām daudzās jomās ir atšķirības starp to, ko iedzīvotāji sagaida no vienotā tirgus, un to, ar ko viņi ikdienas dzīvē saskaras;
 - C. tā kā vienotā tirgus divdesmitās gadadienas priekšvakarā vienotais tirgus ir vēl būtiskāks nekā jebkad agrāk, lai atjaunotu Eiropas ekonomiku un uzturētu Eiropas projekta dzīvotspēju ilgtermiņā;
 - D. tā kā pirmajā Vienotā tirgus forumā pulcējās Eiropas uzņēmumu pārstāvji, sociālie partneri, nevalstiskās organizācijas, domnīcas, žurnālisti, valstu parlamentu, Eiropas iestādes, dažādu līmeņu pārvaldes valsts iestādes un Eiropas pilsoņi,
1. uzsver, ka ir svarīgi pārvērst Vienotā tirgus forumu par regulāru pasākumu, lai dotu iespēju uzņēmumiem un pilsoņiem, kā arī vietējām reģionālajām pašvaldībām tieši piedalīties un ietekmēt vienotā tirgus turpmāko attīstību;